TREFOLDIGHET

NYTT FRA KIRKEN I SENTRUM

04-2026

Tema: Gaver

ST: NIKOLAS OG GAVENE
Av: Jorunn Raddum
Side 3

TREFOLDIGHETS JULEGAVEØNSKE
Av: Givertjenestegruppa
Side 14-15

FRA SJELEGAVER TIL DUGNAD
Av: Harald Tallaksen
Side 18-21

Tekst: Stein Reinertsen, Biskop i Agder og Telemark

Lyset skinner i mørket

«Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det. Det sanne lys, som lyser for hvert menneske, kom nå til verden.» (Joh 1,5 og 9)

Livet består av dager som er lyse, men også tyngre dager med mørke skyer. Ingen er spart fra å møte motgang i løpet av livet. Ser vi på verdenssituasjonen, er det mørkere skyer nå enn for noen år siden.

I denne virkeligheten forbereder vi oss på å feire Jesu fødsel. Vi vet at Jesus ble født i Betlehem, men ikke akkurat når på året. Det gikk nesten 300 år før kirken valgte å feire Jesu fødsel 25. desember. En mulig forklaring på hvorfor de akkurat valgte det tidspunktet, er at de ville feire Jesu fødsel samtidig som man i Romerriket hadde en av sine stor fester hvor de feiret «Den ubeseirede sol». Ved å legge julefeiringen samtidig med denne festen, fikk de frem at Han som ble født i Betlehem er verdens sanne lys.

I vårt land falt dette tidspunktet sammen med den gamle julefeiringen, «jól». Denne høytiden fikk et nytt innhold da den ble knyttet til Kristi fødsel. Det er når det er på det mørkeste rundt oss at vi ser lyset bryter frem.

Julenatt skjedde det store underet at Gud ble menneske. Han ble som en av oss og delte våre kår. Evangelisten Johannes skriver at da Jesus ble født, kom det sanne lys til verden.

Motsetningen til lys er mørke. Når vi blander motsetninger, får vi ofte noe annet. Varmt og kaldt vann blir til lunket vann. Blått og gult blir grønt. Men når du blander mørke og lys skjer det forunderlige; mørket forsvinner, mens lyset blir igjen. For mørket er fravær av lys. Mye mørke kan ikke slukke selv det minste lys. Det er alltid mørket som må vike for lyset.

Johannes skriver: «Lyset skinner i mørket, og mørket har ikke overvunnet det.» Uansett hvordan vi har det og hvordan det er rundt oss, er vi omgitt av Guds lys. Selv i det dypeste mørket kan ikke mørket overvinne lyset fra Gud.

«Jeg er verdens lys, den som følger meg skal ikke vandre i mørket, men ha livets lys», sier Jesus. Vi er aldri alene, heller ikke i vårt mørke.

Om dette lyset sier Johannes en annen viktig ting. Det er ikke forbeholdt noen få. Det lyser for hvert menneske.
Jeg ønsker dere en velsignet julefeiring.

Forsidebilde: *Kalk, disk og oblatskrin fra 1693. Foto: Harald Tallaksen*

KIRKE-KONTORET

Besøksadresse:
Friergangen 2 (Kirkebasaren)

Postadresse:
P.b. 99, 4801 Arendal
Kirkekontorets sentralbord:
tlf. 37 06 11 21
trefoldighet.menighet@agderkirken.no

Menighetspedagog:
Åsmund Aarvik
tlf. 37 06 11 25
aasmund.aarvik@agderkirken.no

Kantor:
Tim Harry Blomberg
mob. 476 18 744
tim.harry.blomberg@agderkirken.no

Kirketjener:
Hege Kaspersen Skjulestad
mob. 949 78 382
hege.skjulestad@agderkirken.no

Kontorleder:
Ingrid Dobbe
tlf. 37 06 11 21
mob. 918 86 659
ingrid.dobbe@agderkirken.no

Sokneprest:
Tore Laukvik
tlf. 37 06 11 24
mob. 900 70 693
tore.laukvik@agderkirken.no

Prost:
Jorunn Raddum
mob. 934 17 962
jorunn.raddum@agderkirken.no

Kirkeverge:
Bjørg Løhaugen
bjorg.lohaugen@agderkirken.no
mob. 907 72 959

Menighetsrådets leder:
Karin Thorsen
mob. 918 13 355
karintho@yahoo.no

www.trefoldighet.menighet.no

Tekst: Jorunn Raddum, prost

St. Nikolas og gavene

6. desember er St. Nikolasdagen. Nilsmesse heter den på norsk, merket med en bispestav på primstaven, for å markere hans dødsdag i år 343.

Den hellige St. Nikolas fra Myra vokste opp i Tyrkia – kanskje noen har vært i Antalya på ferie? Det var der han ble født, Anno Domini 280. Nikolas var en snill og from gutt som fulgte i foreldrenes fotspor. De var forresten svært rike.

Onkelen hans var biskop av Myra – også han het Nikolas. Nitten år gammel ble han viet til prest. Like etterpå døde foreldrene hans av pesten, og Nikolas arvet den store formuen etter moren og faren.

Det står ikke skrevet mye i historiebøkene om Nikolas, men det finnes mange legender om ham. Alle fortellingene handler om at han gjorde gode ting. Han gav bort alt han eide. - Men han ville ikke at noen skulle vite at det var fram ham; han ville ikke ha takk og ære, den som mottok gaven skulle heller takke Gud, sa Nikolas.

Nikolas ble først munk i et kloster, siden valgte folket ham til å bli biskop og overta bispedømmet Myra etter sin onkel.

6. desember døde han, gammel og mett av dage. Slik er Nikolas en uvanlig helgen. Fram til da hadde alle som ble helgener lidd en grusom død på grunn av sin kristne tro; de ble brent på bålet eller steinet til døde. Nikolas var den første ikke-martyr som ble kåret til helgen.

1700-talls ikon fra Historisk Museum i Sanok, Polen: «Overføringen av Den hellige Nikolas' relikvier fra Myra til Bari.» Hendelsen feires i Bari i Italia hvert år den 9. mai.

Graven til Nikolas er i Bari i Puglia i Sør-Italia. Hvorfor det? Jo, i Bari bodde det mange greske innvandrere som hadde flyktet fra tyrkerne. De dro som sjørøvere til Myra, åpnet sarkofagen til Nikolas, tok levningene hans og la det ned i et skrin og brakte dem hjem til Bari. Hvis man reiser til Myra, står sarkofagen fortsatt åpen der. Skrinet med relikviene kan man se i krypten under kirken hans i Bari.

Hvorfor forteller jeg hele denne lange historien om St. Nikolas? Hvem er han? Han er forbildet for julenissen. I Nederland heter han Sinter Claas. I Amerika ble det Santa Claus. I Norge altså Nils, derav Nilsmesse. Selv om vi kanskje må si at den norske nissen også har noen andre røtter (jfr. overtro og folkeeventyr), er biskop Nikolas julenissen som kommer med gaver.

Og slik som andre helgener, er han en som peker på Kristus. Slik det er med Hellig Olav og Nidarosdomen, der hvor hans skrin sto på alteret og levningene ennå ligger bevart et sted. Vår nasjonalhelligdom bærer ikke navnet Olavskirken; den heter Kristkirken.

St. Nikolas gav bort alt han eide, og ble fattig for å hjelpe noen som trengte det. Slik gav han håp til menneskene han levde sammen med; håp om et bedre liv og en ny fremtid. Kanskje er det en fortelling å ta med seg på sin julehandel?

Tekst og foto: Kirkens Nødhjelp

Når håpet blir værende

I juleevangeliet møter vi mennesker som holder fast ved håpet selv når framtiden er usikker. Over hele verden – og i dagens Ukraina - finner vi slike mennesker.

Midt i krig, tap og uro fortsetter kirker å åpne dørene. De lytter, trøster, samler mennesker og minner dem om at de ikke står alene.

Ukraina

Krigen har vart i flere år. Mange har mistet familiemedlemmer, hjem og tryggheten de en gang tok for gitt. Likevel finnes det mennesker som velger å bli. Ikke fordi de må, men fordi noen trenger dem.

I en liten landsby, på et sykehus eller i et kirkerom et sted i Ukraina møter mennesker hver dag prester, frivillige og medmennesker som står hos dem når livet er som vanskeligst. For mange er kirken blitt mer enn et sted for bønn. Den har blitt et sted for fellesskap, støtte og håp.

Noen av de som bærer dette håpet videre er prester som arbeider side om side med mennesker som er syke og traumatiserte. Serhii Sushchenko, som er sykehusprest i Poltava, besøker alvorlig syke mennesker hver dag. Han ber med pasientene, støtter pårørende og følger mennesker gjennom livets mest sårbare øyeblikk. Under krigen har han også støttet sårede soldater, veteraner og familier som har mistet sine kjære.

Men disse prestene står ikke alene.

Gjennom et samarbeid mellom den ukrainske organisasjonen Eleos-Ukraine, norske Kirkens Nødhjelp og danske Folkekirkens Nødhjælp får prester, kirkelige medarbeidere og frivillige opplæring i blant annet psykososial støtte, traumeforståelse, ledelse og omsorgsarbeid. Prosjektet heter "Clergy and Communities in Support of Mental Health: Innovative Support Practices During the War in Ukraine" og målet er enkelt: å gjøre kirkene enda bedre rustet til å møte menneskene som bærer krigens sår.

Og behovet er enormt. Da Anne Cecilie Kaltenborn, generalsekretær i Kirkens Nødhjelp, nylig besøkte Ukraina, møtte hun flere av prestene som deltar i programmet.

Under sitt besøk fikk Kirkens Nødhjelps generalsekretær Anne Cecilie Kaltenborn møte mennesker som hver dag holder håpet levende i lokalsamfunnene.

– Jeg snakket med en prest i går som fortalte at på én dag hadde han stått for sytten begravelser, forteller hun.

Historier som dette gjør sterkt inntrykk. Prestene møter mennesker i livets aller tyngste stunder, samtidig som de selv lever midt i den samme krigen. Derfor er opplæring, fellesskap og støtte til kirkene viktigere enn noen gang.

For Oleksandr Tymoshchuk og hans kone Iryna Tymoshchuk handler dette om å finne styrke til å fortsette tjenesten. De deltar på kurs sammen fordi de mener menighetens liv ikke bæres av presten alene, men av et fellesskap av mennesker som støtter hverandre.

I juleevangeliet møter vi mennesker som holder fast ved håpet selv når framtiden er usikker. Over hele verden – og i dagens Ukraina - finner vi slike mennesker. Midt i krig, tap og uro fortsetter kirker å åpne dørene. De lytter, trøster, samler mennesker og minner dem om at de ikke står alene.

Når norske menigheter støtter Kirkens Nødhjelps arbeid, er de med på nettopp dette. Sammen med søsterkirker i Ukraina bidrar de til at håpet får et ansikt, et fellesskap og en framtid.

Julen handler om at lyset kom til verden. Gjennom engasjementet til kirker og menigheter, både i Ukraina og i Norge, fortsetter dette lyset å skinne der mørket er størst.

Oleksandr og Iryna Tymoshchuk er blant dem som styrker kirkens omsorgsarbeid for mennesker som lever med krigens konsekvenser.

Slik gir du årets viktigste julegave

- Vipps et valgfritt beløp til 2426.
- Send GAVE på SMS til 2426 og gi 300 kroner.
- Gavekonto: 1594.22.87248

KIRKENS NØDHJELP
actalliance

VIPPS til
Kirkens Nødhjelp
2426

Tekst og foto: Kirkens Nødhjelp

Fasteaksjonen 2027: Gå for vann

Alle trenger rent vann, og jeg er glad for at jeg kan bidra til å hjelpe mitt eget folk, sier pumpemekaniker Achuil Atual Malith (38). Sammen med sine kollegaer sørger han for rent vann til tusener av mennesker i det utsatte grenseområdet mellom Sør-Sudan og Sudan.

- Alle trenger rent vann. Det betyr mye for meg å kunne bidra til at tusenvis av mennesker får tilgang til trygt drikkevann, sier Achuil.

Rent vann strømmer igjen etter at pumpemekanikerne har reparert vannpumpen i Wunrok.

Stolt og glad

- Det er ofte ikke så mye som skal til, men effekten er stor, sier Achuil Atual Malith. I regi av Kirkens Nødhjelp fikk han for to år siden opplæring og alt utstyret han trengte for å bli en del av laget som reparerer de mange ødelagte vannpumpene i området Twic. Og han er tydelig stolt av, og glad i, arbeidet sitt.

- Alle trenger rent vann. Det betyr mye for meg å kunne bidra til at tusenvis av mennesker får tilgang til trygt drikkevann, sier Achuil, og røper at han av og til får med seg litt frukt eller godteri fra takknemlige landsbybeboerne han har hjulpet å få vann. - Jeg har fem barn hjemme så det er alltid stas!

Landsbyen Wunrok ligger i et grenseområde mellom Sør-Sudan og Sudan. I mange år har området vært et mottakssted for mennesker på flukt fra konflikt og vold, som følge av borgerkrigen i Sudan. Samtidig rammes befolkningen jevnlig av flom, matmangel og humanitære kriser.

Tilgangen på rent vann er en stor utfordring. Mange er nødt til å hente vann fra elver og bekker, noe som øker risikoen for sykdommer som kolera og tyfoidfeber. Flom og høy belastning har også ført til at mange borehull og vannposter er ødelagt.

Gå for vann

Når Achuil reparerer en vannpumpe, får en hel landsby tilgang til rent vann igjen. Men han gjør ikke arbeidet alene. Gjennom Kirkens Nødhjelps fasteaksjon er mennesker i Norge med på å gi opplæring, verktøy og muligheter til lokale kref-

ter som skaper varig endring i sine egne lokalsamfunn.

I møte med et nyhetsbilde preget av kriser, kan verden til tider føles litt overveldende. Heldigvis har vi gjennom fasteaksjonen en konkret mulighet til å være med og endre verden, bidra til mer rettferdighet og håp. Det kjennes godt og vi ønsker alle velkommen til å engasjere seg.

Verden kan virke stor, men vi hører sammen. Når mennesker som Achuil skaper endring i Sør-Sudan, kan vi være med og gjøre det mulig gjennom fasteaksjonen. Slik blir vi del av et stort vi, mennesker som står sammen for håp, rettferdighet og tilgang til rent vann.

Bli med på fasteaksjonen du også!

Pumpemekanikerne reparerer de ødelagte vannpumpene i området Twic, nord i Sør-Sudan.

FAKTA

Kirkens Nødhjelps fasteaksjon er:

- Norges nest største bøsseaksjon etter TV-aksjonen. Pengene som samles inn, går til Kirkens Nødhjelps arbeid over hele verden.
- Over 40.000 frivillige bøssebærere fra ca. 1200 norske menigheter i hele landet.
- Aksjonsdager i 2027 er **14.-16. mars.**
- Temaet er: **Håp i en dråpe vann.**
- I 2026 ble det samlet inn om lag 36 millioner kroner.

Sør-Sudan:

- Hovedstad: Juba
- Befolkning: 12,4 millioner innbyggere.
- Kirkens Nødhjelp har vært til stede i Sør-Sudan siden 1972.
- Kirkens Nødhjelps arbeid består av forebygging av kjønnsbasert vold, klimatilpasset vann og sanitær, fredsbygging og styrket matsikkerhet.
- Etter at borgerkrigen brøt ut i Sudan i 2023, har nordlige deler av Sør-Sudan tatt imot flyktninger fra nabolandet.

Tekst og foto: Åsmund Aarvik

Geir skal lede renoveringen av kirkebygget

Hva skjer med Trefoldighetskirken? 1. september begynte Geir Harnes som prosjektleder for renoveringen av Trefoldighetskirken. Vi har møtt ham for å få vite mer om planene for kirken framover.

Geir Harnes er ansatt som prosjektleder for renoveringen av Trefoldighetskirken.

- Jeg har hatt ansvaret for mange store og mellomstore byggeprosjekter rundt om i området her, Kuben, legevakta og mange flere. Jeg har også jobbet med kirker i forbindelse med brannsikring, men dette prosjektet er annerledes enn alle andre jeg har vært med på. Dette er komplekst på en helt egen måte, her er det nesten ingen ting som er standard.

Geir er tydelig engasjert i sin nye jobb.

- Det har blitt gjort et veldig godt arbeid med å dokumentere tilstanden til Trefoldighetskirka, sier han. Petter Nordberg, som hadde ansvaret for kirkebygg her da prosessen startet, har sørget for det. Og vi har hatt hjelp av svært dyktige fagfolk som har bidratt i det arbeidet. Så har kirkevergen og hennes stab gjort et svært solid arbeid med søknaden til Kirkebevaringsfondet.

I tillegg har vi hentet erfaringer fra lignende prosjekt rundt om i landet. Vi har vært i Stavanger og fått høre om restaureringen av domkirken der. I Bergen pusser de opp Johanneskirken, som ligner ganske mye på Trefoldighet. Der fikk vi omvisning, og de delte raust med oss av erfaringene de har gjort. Det var svært nyttig for oss. Og akkurat nå, før jeg kom hit til intervjuet, ringte han som er ansvarlig for Skien kirke og inviterte meg dit. De har en kirke som er temmelig lik til vår. Vi avtalte at jeg skal komme på befaring der også. I sånne kompliserte prosjekter oppstår det alltid utfordringer som gjør at arbeidet tar lengre tid og blir dyrere. Vi håper vi kan unngå noen av disse utfordringene ved å lære av det andre har gjort.

Geir Harnes er Arendalsgutt. De første barneårene bodde familien i Grimstad, men da han var 7 flyttet de til Munkejordet. Han og samboeren flyttet sammen inn i hennes barndomshjem ved Langsævannet da Geir var tidlig i 20-åra. Han er konfirmert i Trefoldighetskirken, og begge sønnene er døpt og konfirmert der. Så Trefoldighet har vært rammen for viktige hendelser i livet. Utdanningen som ingeniør tok han i Grimstad.

- Jeg kjenner jo på at læringskurven er bratt, sier Geir litt ettertenksomt. Jeg er helt avhengig av å få gode innspill fra andre fagfolk. Vi har hatt tett dialog med et bergensfirma som heter Akasia. De har spesialisert seg på restaurering av kirker og andre verneverdige bygg. Gjennom dem har vi kommet i kontakt med dyktige fagfolk som vi har hatt veldig god hjelp av. Vi samarbeider med en erfaren konstruksjonstekniker som har sittet og regnet på hvor sterke de forskjellige delene av bygget er, og hvor mye vi kan gjøre uten at det går ut over sikkerheten. Og så samarbeider vi med en som er spesialist på murarbeid og som er både murer og ingeniør. Begge disse blir med oss videre i prosessen. Det er vi svært glade for.

- Nå skal vi lage en fremdriftsplan der vi skal prøve å beskrive alt vi skal gjøre. Og så er det sånn at det er veldig mange ting vi må ta hensyn til: Riksantikvaren har sine krav, og vi må hele tiden ha

dialog med dem om de løsningene vi skal velge. Og så ser det ut til at det bare er ett firma i hele Europa som kan levere teglstein av den kvaliteten som vi trenger til Trefoldighetskirken. De har ett års leveringstid. Så da må vi finne ut hvor mye stein vi trenger av alle de forskjellige steinene som ble brukt da de bygde kirken. Og så må vi være sikre på at steinen har den kvalitet vi skal ha, og vi må bestille steinen til riktig tid. Økonomi er selvfølgelig også viktig, vi får bevilgningene over flere år, og vi kan ikke få utført mer arbeid på ett år enn vi har penger til.

Hvor omfattende er reparasjonsarbeidet dere skal gjøre?

- Før vi kan begynne å mure må vi ta vekk den steinen som er skadet. Vi skal bytte all den ytre teglsteinen på tårnet, på alle sidene. Så skal vi skifte det ytterste laget med teglstein på skråstreberne som står på hjørnene av kirkeskipet. På skipet, den store hoveddelen av kirken, skal vi undersøke hver stein for å registrere de steinene som må skiftes ut. Og steinene som skal skiftes må vi ta ned uten å skade teglsteinen som ligger bak. Så vi må i stor grad jobbe med håndverktøy, en og en fuge. Vi skal skrape ut fugene 2 til 2,5 cm, og så skal det mures på nytt der med en spesiell type mørtel som kan erstatte det som er der nå. I tillegg til alt arbeidet med murene, skal vi restaurere alle glassene som ikke allerede er restaurert. Det er også en stor jobb. Det skal også gjøres noe mindre reparasjonsarbeid på deler av takene. Vi har også noen problemer med vann som kommer inn i kirkekjelleren. Det prøver vi også å løse i løpet av prosessen.

- Akkurat nå arbeider vi også med å finne ut hvilken type stillas vi kan bruke. Bare å montere stillaset vil ta flere måneder. Vi kan ikke forankre stillaset i tårnet, det er ikke solid nok til det. Derfor blir det et stort og tungt stillas. For at Kirkebasaren skal tåle vekta av det må vi trolig sette inn ekstra støtter i grunnen under. Og så må vi få satt opp brakker til arbeiderne. Der trenger vi strøm, vann og avløp. Dette skal også på plass uten at det skaper problemer for naboer.

Hva med kirken innvendig? Der er det jo også store skader.

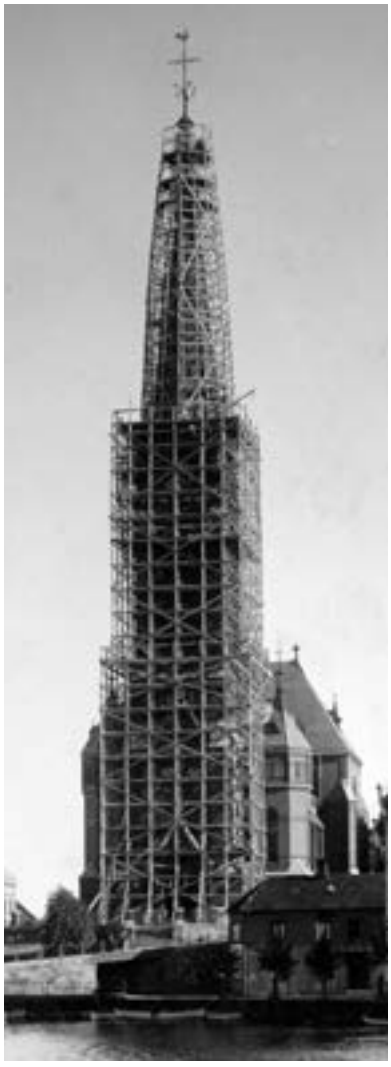
- Det er en del avskalling av puss innvendig i kirken, i koret framme i kirken, på galleriet og i våpenhuset. Det ser ikke bra ut. Vi kommer til å søke om midler til å ta det også, men det er ikke nok penger i de midlene vi har fått til nå. Den delen av arbeidet kommer til å bli gjort etter at vi er ferdig utvendig. I en del av reparasjonene som har blitt gjort i kirken har det blitt brukt feil materialer, for eksempel mørtel. Det har ført til at problemene har blitt større enn de trengte. Dette har blitt gjort slik på bakgrunn av den kunnskapen de hadde på den tiden. Nå ser vi at noe av dette ikke var bra. Vi vil prøve å sikre at vi gjør reparasjoner som ikke fører til nye problemer, men dette tar også tid.

Når begynner arbeidet og når er dere ferdige?

- Først må de forskjellige delene av prosjektet lyses ut. Så må vi få på plass stillas og brakkerigg. Vi håper å kunne begynne å rive høsten 2027. Vi kan ikke mure om vinteren, da er det for kaldt. De neste årene må vi altså rive om vinteren og mure om våren, sommeren og tidlig høst. Vi håper å være ferdig med utvendig arbeid i 2032. Og så kommer det innvendige etter det.

Vil kirken bli stengt under arbeidet?

- Vi arbeider for at kirken skal kunne være åpen gjennom hele arbeidsperioden, men vi vil nok måtte stenge kirken noen dager eller kortere perioder. Og så vil jo arbeidet bli synlig både rundt og i kirken. Vårt mål er likevel at de som kommer til kirken skal oppleve at de kan bruke den slik som de pleier. Vi vet jo at Trefoldighetskirken betyr mye for de som bruker den jevnlig. I tillegg er den en viktig del av byen for alle som bor her. Så det er viktig at vi tar godt vare på den.

Trefoldighetskirken har slitt med vedlikeholdet gjennom hele sin snart 140-årige historie. Allerede i 1909 (bildet) og 1917 måtte store deler av murverket skiftes ut. Omkring 2. verdenskrig var det en ny runde med stillas og utbedringer. Foto: KUBEN/AAA.

Tekst og foto: Arne Homme

Har du sett lyset?

De som var møtt fram til gudstjenesten i Trefoldighetskirken søndag 1.november fikk bokstavelig talt sett lyset!

Denne første søndagen i november er Allehelgensdag, en dag hvor menigheten tenner lys for å minnes de som har gått bort det siste året.

Nå ble det i tillegg tent lys for de levende!

Refleks og skygger er borte, lyset er mer naturlig og detaljene fremstår klarere.

Utgått på dato

Trefoldighetskirken har gradvis gjennom de siste årene har blitt mer og mer mørklagt. De gamle lyskildene og spotlightene sluttet å virke en etter en, slik at det til slutt nesten ble ugreit å gjennomføre gudstjenester og arrangementer i kirken. Gamle armaturer, spesielt de som har lyssatt fremre del av kirken har gått ut på dato. Når lysene har gått har det ikke lenger vært mulig å kjøpe nye. Dårlige lysforhold har gjort det vanskelig å se det som har skjedd framme i kirken. Underlig nok har det kanskje vært vanskeligst på høylys dag – under søndagsgudstjeneste med skarpt sollys gjennom blyglassvinduene over alteret, har menigheten nærmest blitt blendet.

I 2024 satte Trefoldighet menighetsråd, etter initiativ fra en liten gruppe i menigheten, ned en prosjektgruppe med formål om å skaffe til veie finansiering og planer for nytt lysanlegg i kirken. Prosjektgruppen består av Per Arnt Tellefsdal, Olav Botha og Arne Homme. Prosjektgruppen har reist på befaringer, arbeidet med finansiering og hatt løpende kontakt med menighetsrådet og staben i menigheten. Relativt tidlig fikk de midler fra Agder Sparebank til å starte et lite forprosjekt. Et tilsagn om en større gave fra Sparebanken Sør kom omtrent samtidig, og dermed var det hele i gang. Etter at det var gjennomført befaringer i flere kirker ble det engasjert en profesjonell lysdesigner til å gjennomføre forprosjektet. Det ble utarbeidet prosjektbeskrivelse og kostnadsoverslag. Våren 2026 gikk søknaden til biskopen, og etter gjennomgang med biskopen og Riksantikvaren ble klarsignalet gitt etter sommerferien.

Diskret belysning

De fleste som deltok på Allehelgensgudstjenesten la nok ikke merke til det nye lyset. Lysdesigner Lorang Brendløkken er tydelig på følgende kriterium: ”Hvis man ikke legger merke til at det er installert nye lys, har prosjektet vært en suksess”.

En grunn til at det ikke er så lett å se de nye lysene, er nok også at de tre gamle lysekronene som henger i kirken, og som har hengt i de kirkene som sto på samme plassen før den nåværende kirken, lyser nøyaktig slik de har gjort de siste årene.

Brendløkken har også påtatt seg oppdrag med å installere og justere lysene, mens det elektriske arbeidet har vært utført av lokale elektrikere fra Bravida.

Sokneprest Tore Laukvik og resten av staben er svært godt fornøyd. Tore har nok hele staben med seg når han sier dette: «Altertavlen har ikke det gjenskinnet den var skjemmet med før. Det er et naturlig lys i hele koret som er behagelig for øynene og alle ser den som står fremme og ikke bare en silhuett. Nytt lys gir også godt arbeidslys for oss som står fremme uten at det blender. Dette er en stor forbedring allerede nå, selv om det er mere som gjenstår. Et kirkerom som Trefoldighetskirken trenger og fortjener godt lys som dette».

Under sidegalleriene er det montert små spotlights som lyser opp veggområder hvor det henger utstilling av historien til de tre Trefoldighetskirkene i Arendal. Dette vil også kunne muliggjøre evt andre utstillinger som på denne måten kan få kirkebygget som en spesiell ramme.

Det er ikke fullbrakt

I korbuen høyt oppe under taket er det en tekst som nå har blitt lett synlig igjen. Det er Jesu ord på korset: «Det er fuldbragt». En teolog ville kunne legge ut om dette utsagnet fra Jesus og si: «Allerede - og Ennå ikke». Vi må si det samme om lysene i kirken – de er der, men de er ennå ikke helt på plass.

I nær fremtid vil det bli satt inn bedre lys bak buene under galleriene, og det vil bli montert nye lys i kaffekroken slik at første del av prosjektet vil være ferdig i løpet av høsten.

De innsamlede midlene er dessverre ikke tilstrekkelig til å gjennomføre totalprosjektet, slik at første fase har fokusert på menighetens gudstjenestebehov. Det som gjenstår er to delprosjekt knyttet til en mer utvidet bruk av kirken, belysning av orgelfronten og belysning av konsertområdet i forkant av kirkerommet. Vi opplever at kirken tas mer og mer i bruk som en kulturarena for konserter og arrangementer som Arendalsuka og TEDx, og ønsker derfor å kunne tilby et optimalt lokale for dette.

Prosjektgruppen fortsetter arbeidet inntil alt er gjennomført. Utfordringen nå er økonomien, alle godkjenninger og avtaler er på plass. Det mangler fortsatt over kr. 300 000 for å sluttføre det hele, da vil det også bli lys i de mørklagte vinduene høyt oppe over galleriene. Har du lyst og anledning til å bidra med en gave, må du gjerne ta kontakt med menighetskontoret.

Så snart totalprosjektet er ferdigstilt vil vi komme tilbake med mer informasjon, også med en formell takk til alle som har bidratt. I tillegg til de nevnte bankene, er det også mottatt større gaver fra private.

Under sidegalleriene er det montert små spotlights som lyser opp veggområder hvor det henger utstilling av historien til de tre Trefoldighetskirkene i Arendal. Dette vil også kunne muliggjøre evt andre utstillinger som på denne måten kan få kirkebygget som en spesiell ramme.

Sokneprest Tore Laukvik på prekestolen i nytt lys. Trefoldighet kantori har også fått bedre lys på notearkene sine og detaljene på prekestolen er lette å lese.

Julens konserter i Trefoldighetskirken

Søndag 29. november kl 18.00
Velkommen til stemningsfull lysmesse av og med katedralkonfirmantene i Trefoldighetskirken.

Torsdag 3. desember kl 18.30 *Arendal Janitsjar ønsker velkommen til en stemningsfull julekonsert i Trefoldighetskirken, der vi inviteres med på en musikalsk reise «Hjem til jul».*

Denne kvelden fylles kirken med vakre og kjente toner – musikk utelukkende skrevet av norske komponister. Flere av stykkene er spesielt arrangert for Arendal Janitsjar til denne konserten. Vi får også høre den dyktige solisten Mari Lorentzen Løvdal og Mannskoret Øy, som sammen med korpset vil skape en varm og høytidelig førjulsstemning. En helt spesiell kveld blir det også for Arendal Janitsjar; Dette blir nemlig vår kjære og dyktig dirigent Jorge Dinis siste konsert som dirigent for korpset. Etter mange år med musikalsk ledelse, engasjement og mange gode minner sammen, ønsker vi å markere denne anledningen med en konsert fylt med norsk musikk, juleglede og takknemlighet. Ta med deg familie og venner og bli med oss Hjem til jul. Billetter selges ved inngangen.

Thomas Isaksen

Søndag 6. desember kl 19.00 *Julekonsert med Cantabile og gjester. Årets solister er de to lokale storsangerne Thomas Isaksen og Eva Jonassen Tungesvik. Musikere: Ole Kelly Kvamme, Arild Nyborg, Arild Strand og Hilde Manneråk Birkeland. Dirigent: Hans Jakob Epland.*

Koret Cantabile inviterer til sin tradisjonelle julekonsert i Trefoldighetskirken, og som alltid sammen med et stjernelag av solister og musikere. Denne julekonserten har for mange av byens konsertpublikummere blitt en populær og kjær tradisjon. Som alltid håper kor og solister å skape magiske øyeblikk og sette den rette førjulsstemningen. Sammen med solistene Thomas Isaksen og Eva Jonassen Tungesvik og de dyktigste musikerne vil det bli musikalsk julestemning fra jazz og soul til gospel og julesalmer.

Tradisjonelt samler Cantabiles julekonsert fullt hus, noe koret også i år har som målsetting.

Eva Jonassen Tungesvik

Foto: Mona Hauglid

Helene Bøksle. Foto: Andre Løyning

Lørdag 12. desember kl 18.00 *Helene Bøksle, julekonsert "Det hev ei rose sprunge".*
Helene Bøksle er kjent for sin særegne og vakre stemme, og hennes julekonsert "Det hev ei rose sprunge" har i en årrekke berørt og begeistret publikum over hele landet. Med en blanding av klassiske julesanger som «Deilig er jorden», «O helga natt» og «Tenn lys», samt hennes egne tolkninger og formidlingsevne, blir dette en helt spesiell førjulskonsert.

Helenes julekonsert er sett av over 150.000 mennesker. Konserten er inspirert av Helenes kritikerroste julealbum, som har blitt en moderne juleklassiker med millioner av strømminger. Billetter kan kjøpes på Ticketmaster.no

Søndag 13. desember kl 18.00 *Den store julekonserten med kor, Agder Kammerorkester og Frelsesarmeens hornorkester i aksjon.*

Velkommen til en hyggelig førjulstradisjon hvor flere av Arendals kor er med på å synge julen inn. Alle blir også invitert til å stemme i på noen av våre mest kjente og kjære julesanger.
Gratis inngang.

Fredag 18. desember kl 19.00 *Etter den flotte kvelden i fjor, inviterer vi igjen til Jul i Arendal – en stemningsfull julekonsert midt i hjertet av byen.*

I år bygger vi videre på det vi skapte sammen i fjor. Noe får bli med videre, noe kommer i litt ny drakt – og vi har også lagt til nye musikalske øyeblikk. Jul i Arendal 2026 blir med andre ord litt mer, litt større og med enda mer å glede seg til. På scenen møter du: Knut Sigurd Bygland (vokal), Rasmus Solem (tangenter), Oscar Andreas Haug (trompet), Arild Nyborg (perkusjon).

Sammen inviterer vi til en musikalsk reise gjennom julens perler, store melodier og noen av de vakreste sangene vi forbinder med denne tiden på året. En kveld med rom for både det storslåtte og det nære – og for de øyeblikkene som minner oss om hva julen også handler om: håp, lys og fellesskap.

Ta med familie og venner, pust ut i førjulstiden, og bli med oss når vi igjen fyller Trefoldighetskirken med musikk og julestemning. Dørene åpner kl. 18.15. Billetter på https://jul-i-arendal.hoopla.no/event/fre18.12.26

Tekst: Givertjenestegruppa v/Elisabeth Lilleholt, Jeanne Mette Goderstad og Olav R. Botha

Trefoldighets julegaveønske

I Trefoldighetskirken i Arendal finnes det en gave uten sløyfe, som ikke kan byttes i butikk og som heller ikke trenger gavepapir. Den heter menighetspedagog Åsmund Aarvik. Eller rettere sagt: Gaven er det Åsmund bidrar med til barn og unge i menigheten.

For gjennom arbeidet sitt skaper han møteplasser der barn kan oppleve tilhørighet, ungdom kan vokse i tro og fellesskap, og der kirken kan være et sted med plass til både latter, undring, spørsmål og alvor.

Åsmund fra Hardanger er utdannet lærer med fagene norsk, historie, kristendom, kunst og håndverk i fagkretsen. Han har jobbet på folkehøgskole og som menighetspedagog - de siste 7 årene i Trefoldighet. I menigheten ser vi ham både som lærer og andaktsholder, men like gjerne som praktisk altmuligmann og som musiker blant annet på kontrabass.

Åsmund Aarvik. Foto: Tim Harry Blomberg

Vi leker på nesten alle samlinger for at konfirmantene skal bli godt kjent med hverandre.

Åsmund, hvordan vil du beskrive jobben din med tre ord?

- Jeg har en arbeidshverdag som er sentrert rundt menneskemøter med små og store. Dette er en sosial jobb! Dagene er preget av stor frihet, og med et betydelig mangfold av varierte arbeidsoppgaver.

Helt konkret, hva er arbeidsoppgavene dine?

- Konfirmantarbeidet er den enkeltoppgaven som tar størst tid. Dette året har vi 53 katedralkonfirmanter. Det er mye å planlegge og organisere, og hele vår gode stab ser dette som et hovedarbeid og satsningsområde. Utover dette er jeg med på Lys Våken, Tårnagentene og fra i høst Lille Yngres i Myra. Sognets skoleklasser kommer til påskevandring og til det historiske opplegget Anno her i kirken hver vår, og barnehagene deltar på julevandring.

Merker du noen utvikling gjennom dine 7 år i Trefoldighet?

- Ja, jeg ser en større positiv nysgjerrighet og åpenhet rundt hva Gud, Jesus, tro og kirke er. Det er en sterkere tendens at tro og tradisjoner sees på som noe positivt. Og jeg opplever mindre sjenanse rundt det å formidle og snakke om det kristne budskapet. Det er spennende!

Har du noen særlig kjepphester i ditt arbeid?

- Ja! Tradisjonelt er vi i kirken kjent som «ordets folk» Vi snakker til hodene. Jeg tror det er viktig å tenke bredere - ved å leke, lage, erfare og sanse. Da blir det rikere og mer mangfoldig aktivitet, vi appellerer til flere og ikke minst: Da tar vi hele mennesket på alvor!

Men, det er en viktig detalj ved Åsmund sin stilling som kan-

skje ikke er kjent for alle. Leder i menighetsrådet, Karin Thorsen forklarer:

- Store deler av stillingen til Åsmund, om lag 70%, må finansieres av menighetens medlemmer. Per i dag dekker allerede etablert månedlig givertjeneste under halvparten av dette. Resten må vi ta fra oppsparte midler - men dette gjør at vi stadig tærer på disse og beholdningen synker jevnt og trutt.

Karin, hva er din og menighetsrådets oppfordring til menighetens medlemmer før jul?

- Selv i kirken må budsjettet gå opp! Vårt største ønske er at flere melder seg til fast, månedlig givertjeneste. Vi ønsker oss større økonomisk forutsigbarhet og bærekraft i det viktige arbeidet som Åsmund står så sentralt i. Fast månedlig trekk er kanskje ikke den mest spennende linjen på kontoutskriften. Men den kan være en av de mest betydningsfulle!

Og Karin tilføyer:

-Om mange gir litt, kan det bli nok! Du trenger ikke gi et stort beløp. Det avgjørende er at mange er med, slik at vi sammen kan sikre et godt og langsiktig arbeid.

Kanskje er dette julen du gir en gave som varer hele året?

En av de viktigste gavene i Trefoldighetskirken legges altså ikke under juletreet. Gaven varer til gjengjeld hele året. Den kan bidra til at barn finner fellesskap, lærer bibelhistorie, har det gøy og opplever å bli sett. Ungdom får en god konfirmasjonstid med læring, minner og tilhørighet i vår kirke. Dét er en gave verdt å gi!

God jul – og takk for at du er med og gir videre!

HVORDAN BIDRA?

Du har flere muligheter:

- Scan QR-koden og følg videre informasjon
- Opprett avtalegiro på kontonummer 3207.45.95382
- Opprett avtale på Vipps 103454 og velg kategori Fast Giver

Ved spørsmål, kontakt kontorleder Ingrid Dobbe: Tlf. 37 06 11 21, e-post ingrid.dobbe@agderkirken.no. Husk at gaver gir rett til skattefradrag.

Konfirmantene blir forberedt på besøk i konsentrasjonsleiren Neuengamme under årets tur til Hamburg.

Tekst: Olav Botha

Min salme

Det lyser i stille grender

Det lyser i stille grender
av tindrande ljos i kveld,
og tusene barnehender
mot himmelen ljosa held.

Og glade med song dei helsar
sin broder i himmelhall,
som kom og vart heimsens Frelsar
som barn i ein vesal stall.

Der låg han med høy til pute
og gret på si ringe seng,
men englane song der ute
på Betlehems aude eng.

Der song dei for første gongen
ved natt over Davids by
den evige himmelsongen
som alltid er ung og ny,

Den songen som atter tonar
med jubel kvar julenatt
om barnet, Guds Son, vår sonar,
som døden for evig batt.

T: *Jakob Sande*
M: *Lars Søraas d.y.*

Tar du utfordringen til å dele en salme med Menighetsbladets lesere? Kontakt oss.

Norsk salmebok inneholder et stort og rikt utvalg av salmer, en rik skattekiste og en stor gave.

Blant disse finner vi et lite, bortglemt dikt som via en lang og kronglete vei ble til en av våre aller kjæreste julesalmer: «Det lyser i stille grender».

Jeg er fascinert av både det historiske bakteppet og innholdet i denne salmen. Opprinnelsen til salmen har nemlig en helt spesiell forhistorie der tilfeldighetene spilte en avgjørende rolle. Det lå overhodet ikke noe planlagt arbeid med denne salmen. Historien bak salmen er en fortelling om to kunstnere som hadde et vidt forskjellig syn på sitt eget virke. Den ene snakket sitt virke ned, mens den andre snakket det opp. Selve melodien til salmen ble til i en av landets mørkeste perioder, under andre verdenskrig.

I 1931 ble forfatteren Jakob Sande spurt om å skrive et bidrag til et julehefte i Sunnfjord, der han selv bodde. Han skrev et dikt på fem vers, men valgte å sende av gårde bare de fire første. Det femte verset mente han rett og slett ikke holdt mål. Siden ble diktet liggende gjemt og glemt i en skuff. Sande ønsket faktisk selv at diktet skulle gå i glemmeboken for ettertiden.

Det skulle ta lang tid før komponisten Lars Søraas d.y., i 1944, fant frem diktet og satte tone til Sandes glemte tekst. Den nye julesalmen ble urfremført av et pikekor under den siste krigsjulen, på selveste julaften i Johanneskirken i Bergen. Om ikke glemt, så ble salmen fortsatt liggende i en slags «dvale».

Hva er så budskapet i julesalmen? Dette er ingen fjern eller høytidelig julefortelling. Språket er enkelt, og salmen treffer oss på en helt spesiell måte.

Det er få sanger som fremkaller så sterke minner som julesangene. Som barn var jeg alltid med min far på juletrehogst, en times kjøring inn i landet. Det var vinter og kaldt, men veldig spennende. Enda ser jeg for meg lysene fra gårdene omkring, i desemberskumringen. Dette gir assosiasjoner direkte til salmeteksten.

Salmen flytter julens mysterier direkte inn i det norske vinterlandskapet, et landskap vi straks gjenkjenner. Det er som det mørke landskapet utendørs settes i kontrast til de varme, lysende vinduene i husene. Lyset vinner! Samtidig flyttes Betlehem og stallen ut av Midtøsten og rett inn i en varm og gjenkjennelig norsk virkelighet. Både teksten og melodien skaper en ro i landskapet, en ro som smitter over på oss.

Uten Lars Søraas hadde dette diktet fortsatt ligget glemt i et gammelt julehefte. I vår egen tid er det Sissel Kyrkjebø som for alvor gjorde sangen til allemannseie, da hun tok den med på sitt kjente album «Glade jul» mot slutten av 1980-årene. Slik fikk julesalmen til slutt den oppreisningen den fortjente.

For hva hadde vel julehøytiden vært uten julesalmene våre.
De er en gave til oss alle!

Tårnagenthelg for alle 8 og 9-åringer!

Foto: Sven-Erling Brusletto

Lørdag 30. og søndag 31. januar er det Tårnagenthelg i Trefoldighetskirken.

Trefoldighet menighet inviterer denne helgen alle 8 og 9-åringer til å være Tårnagenter i kirken. Barna skal utforske kirken, bibelen, tårnet og klokkene. Agentene vil i løpet av disse dagene måtte løse oppdrag og mysterier, og de vil få en egen agentkode. På søndag vil alle som kommer til kirken får vite hva agentene har funnet ut.

Alle agentene bor hjemme, men vil være sammen både lørdag og søndag. Agentene møtes i kirken lørdag 30. januar kl. 16:00. Vi holder på til kl. 20:00. Søndag treffes vi igjen kl. 10:15 og holder på til kirkekaffen er ferdig ca. kl. 12:30.

For mer informasjon eller påmelding ta kontakt med:
Menighetspedagog Åsmund Aarvik
tlf. 469 50 639 eller aasmund.aarvik@agderkirken.no.

Stormo
Nordsjö Idé&Design
Strømsbusletta 11, Arendal
Telefon 37 00 56 56
Mandag-fredag 07.30-18.00
Lørdag 09.00-15.00

interoptik Corneliussen
Briller Kontaktlinser Synsundersøkelser
Off.Godkj. Optiker Arnt Corneliussen
Havnegaten 1, Arendal , tlf 37 02 16 82

Quiz
ved Jens Barland

Test dine allmennkunnskaper:

1. Hva er myrra som var en av gavene fra de vise menn til Jesusbarnet?
2. I hvilken julesang står det: «Give er din sak på jord, gi, og gi med glede»?
3. Hva er en almisse?
4. Fra hvilket språk kommer ordet presang?
5. I hvilket fylke i Norge ligger den fraflyttede bygda Offerdal?
6. Hva kan vi kalle evnen til å ordlegge seg godt?
7. Hvem skrev romanen «Humboldts gave» som var med på å gi ham Nobelprisen i 1976?
8. Hva betyr ordet (substantivet) «offer» på engelsk?
9. Hvilken kirke i Arendal kommune er en såkalt «votivkirke» (gavekirke)?

SVAR PÅ QUIZ

1. Tørket harpisk fra trær, bl.a. brukt i parfyme eller salve.
2. Gud sin egen sønn oss gav.
3. En barmhjertighetsgave til noen som har det vanskelig.
4. Fra fransk, «présent».
5. I Vestland fylke (tidligere Sogn- og Fjordane).
6. Å ha gode talegaver.
7. Saul Bellow
8. Tilbud eller forslag.
9. Flosta kirke

Tekst: Harald Tallaksen. Foto: Harald Tallaksen og Åsmund Aarvik

Fra sjelegaver til dugnad

Kirkens sølv, kunst og inventar forteller historier om menneskene som ga dem. Gavene speiler både tro, tradisjoner, fellesskap og ønsket om å sette varige spor.

Denne oblatesken, sammen med en kalk og en disk (se forsidebildet), ble gitt som gave til Arendals første Trefoldighetskirke (1670-1832). På lokket står det: "Denne eske har skipper Laurens(?) Hansen Ålborg (?) og Anne Axelsdatter Biøren forært til Arendals kirke anno 1693".

Sjelegaver og skjærsild

Skikken med å gi gaver til kirken er like gammel som kirken selv. Allerede i middelalderen skjenket konger, adelsmenn, kjøpmenn og vanlige bønder jord, penger, kirkeklokker, alterutstyr og kunstverk til kirkene. Gavene var uttrykk for kristen fromhet, takknemlighet, ønske om forbønn eller et ønske om å sette et varig minne etter seg selv og sin familie.

Private donorer ga jordeiendommer, penger eller kostbare gjenstander i bytte mot at kirken leste sjelemesser for dem etter døden.

Gaven ble ansett som gitt til Gud eller en helgen i evigheten, noe som gjorde kirken til den største grunneieren i landet frem mot reformasjonen.

Rike adelsfolk og storbønder donerte gjerne altertavler, lysestaker og kirketekstiler. Det var vanlig at giverne fikk malt inn små bilder av seg selv (donatorbilder) nederst på kunstverkene for å bli husket av menigheten.

Status og makt

Etter reformasjonen i 1537 forsvant troen på at man kunne kjøpe seg fri fra skjærsilden. Motivasjonen for å gi gaver endret karakter. Velstående borgere og embetsmenn ga gjerne kirkesølv, alterkalker, lysestaker, messehagler og inventar. Slike gaver ble ofte gitt for å demonstrere sin velstand og samfunnsstatus. Store, prangende epitafier (minnetavler), private kirkestoler med utskjæringer og lysekroner i messing ble donert med giverens navn og familievåpen godt synlig.
Mange av landets kirker oppbevarer fortsatt kirkesølv og inventar som vitner om denne tradisjonen.

Fellesskap og dugnad

På 1800-tallet, da mange nye kirker ble reist, fikk gavegivningen en ny blomstring. Innvielsen av en ny kirke var en anledning til å skjenke alterutstyr, kunst, orgler eller penger til utsmykning og drift.

Med demokratiseringen og fremveksten av lekmannsbevegelsen på 1800- og 1900-tallet endret gavene form fra elitens luksusdonasjoner til folkelige fellesløft.

Bygder og bydeler gikk sammen om å samle inn penger til alt fra kirkeklokker til oppføring av lokale bedehus og kapeller. Gavene ble mer jordnære, som hjemmevevde alterduker, prekestolkleder eller dåpsfat. Fokus flyttet seg i større grad fra å utsmykke selve kirkerommet til å finansiere kirkens sosiale arbeid og hjelp til trengende.

I dag lever skikken videre, selv om gavene ofte har en annen form. Motivet er fremdeles ofte det samme som gjennom århundrene: takknemlighet, tilhørighet og ønsket om å støtte kirkens virksomhet og bevare dens kulturarv for kommende generasjoner.

Gaver til Trefoldighet

Trefoldighetskirken har mottatt mange gaver fra private givere, byens banker og frivillige foreninger. Under byggingen av kirken ble Arendal rammet av det store krakket i 1886. Kommunen klarte å få reist kirken, men viktige ting gjenstod.

Vi kan ikke ramse opp alle som har gitt gaver til kirken, men her er et lite utvalg:

Frederik Christian Drejer Kittel og hustru Cecilie Kittel, født Kierk skjenket 1888 en vinkanne, kalk og disk med tilhørende gavebrev på latin. Kittel praktiserte som privatlege i Arendal. I perioder fungerte han også som stadsfysikus (offentlig lege). Han hadde et sterkt engasjement for Arendal og tok initiativ til flere allmennyttige tiltak. Han var blant annet med på å stifte Badehuset og Turistforeningen, og arbeidet for opprettelsen av et Kystsanatorium.

Kannen er et flere hundre år gammelt kunstarbeid fra Nederland, rikt utsmykket og opprinnelig laget for kirkelig bruk. Den var dekorert med medaljong knyttet til reformasjonsjubileet i Tyskland i 1817.

På toppen av vinkannen er det montert en medaljong med bilde av Martin Luther laget i forbindelse med 300 års jubileet for reformasjonen i 1817.

Fortsettelse neste side ->

Gave med gavebrev på latin: "Jeg, Frederik Christian Drejer Kittel, lege, og min hustru Cecilie, født Kirck, som til minne om 32 lykkelig gjennomlevde ekteskapsår og av from takknemlighet mot Gud, har ved den høytidelige innvielsen av Trefoldighetskirken i Arendal skjenket og viet tre sølvkar til kirkens bruk, nemlig kalken, patenaen (disken) og vinkannen.
Til bekreftelse av dette utsteder vi dette dokument i Arendal ved juli måneds kalendae (1. juli) 1888".

Theodora Bull opprettet i 1911 et legat på kr 3000,- "til Arendals Kirkes Prydelse". Disse midlene ble brukt til "innkjøp" av 6 gyldenlærstoler som i sin helhet var laget av prest Alv Kapstad.

Anton Christian Houen var en av Norges store donatorer og legatstiftere. Han var født i Arendal i 1823. Som 15-åring reiste han ut i verden for å søke lykken. Han slo seg opp og tjente gode penger, og allerede som 50-åring kunne han trekke seg tilbake med en betydelig formue.

Han donerte penger til nytt orgel i 1888. I tillegg sjenket han et verdifullt maleri fra slutten av 1600-tallet som viser de hellige tre kongers tilbedelse av Jesusubarnet og jomfru Maria i stallen. Plassen bak kirken er oppkalt etter han.

Birgithe Thommesen, enke etter skipsreder Jens T. Thommesen, ga i 1898 kr 6000,- til altertavle. På grunn av dårlig økonomi under byggingen av kirken, manglet denne. Maleriet er malt av August Eiebakke, mens rammen er designet av arkitekt Schmüser, og laget på Arendals Møbelfabrik.

Skipsreder **Arnt. J. Mørland** opprettet i 1948 et gavefond til utsmykking av kirken, høytaleranlegg, montering av kirkens gamle lysekroner med elektrisk lys, utvidelse av orgelgalleriet med to nye lysekroner under, samt utvidelse og modernisering av orgelet.

Kirkeringen samlet gjennom sin 30-årige historie midler til utstyr i kirken: To syv-armede lysestaker i sølv, to messehagler (grønn og fiolett), alterduk med mer.

I 1983 ga **Sparebanken Sør** penger til klokkespillet i tårnet. Det består av 16 klokker og spiller hver 3. time på dagtid. I 2013 ga banken 375.000,- til flombelysning av kirken.

Den hvite messehagelen med gullbrokade ble i 1940 gitt i gave fra kjøpmann Ingemann Ellingsen og tannlege Lorents Wagle og fru Margaretha Elligers.

Kirkens tre generasjoner orgler har alle fått betydelige gaver fra privatpersoner og næringsliv. Dagens orgel i Trefoldighetskirken ble tatt i bruk i 2010. Det er et av de største og mest imponerende kirkeorglene på Sørlandet, og kombinerer ny orgelkunst med deler av kirkens gamle orgel fra 1800-tallet.

I 2010 stod kirkens nye orgel til 16 millioner kroner ferdig. Orgelet ble finansiert med midler fra Arendal kommune, Aust-Agder fylkeskommune, Sparebanken Sør, samt små og store beløp fra næringslivsaktører og privatpersoner.

Kilder: Store norske leksikon, UiO/Kulturhistorisk museum, Den katolske kirke i Norge, Riksatikvaren, "Vindens liv i metall og tre - festskrift til innvielsen av Mühleisenorgelet i Arendal", "Skagerrak-katedralen 100 år" og "Arendal Byes Historie" av Frithjof Foss. Deler av teksten er skrevet med hjelp av KI.

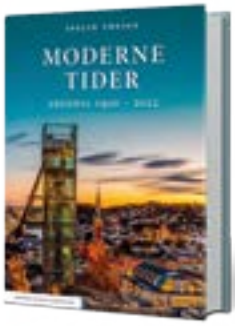
1969: Modellen av fullriggeren som henger i kirkens midtskip ble gitt som gave fra Arendal Sjømannsforening i 1969. Den er laget av Emil Bakken.

ARENDAL BY- OG REGIONSHISTORIE

Bind 1: Fram til 1723
Bind: 1723-1900
Bind 3: 1900-2022

Arendal kommunes bokprosjekt kan kjøpes Arenda Kultur- og rådhus, bokhandlene, Kuben/AAMA og Kløcker Hus

Knut A. Høyer
BOKHANDEL

CORNER
Arendal, Pollen. Tlf: 37 09 99 41
www.cornerarendal.no

TREFOLDIGHET MENIGHETSBLAD

Utgiver:
Trefoldighet Menighetsråd

Redaksjonen:
Karin Thorsen, Solveig Helljesen, Åsmund Aarvik, Harald Tallaksen

Takk til bidragsyterne!

Faste medarbeidere:
Menighetsrådet og faste ansatte.

Bankkontonr:
3207 45 95382, VIPPS # 103454
Takk for gaver til menigheten og til menighetsbladet!

Frist stoff neste nr:
3. februar
Tema: Bevare meg vel
trefoldighet.menighet@agderkirken.no
Produksjon:
Lay-out: Harald Tallaksen
Trykk: Syncron Media AS

bravida

Tjenester innen:
- ELEKTRO
- BRANN
- SIKKERHET
- RØR
- VENTILASJON
- AUTOMASJON

Avdeling Arendal
Frolandsveien 6, 4847 Arendal
Epost: arendal@bravida.no
Tlf. 37 00 26 00
www.bravida.no

SØRENSEN
EIENDOM

GRAVMINNER
Vakkert – varig – verdig
Spesialister på omsliping, navntilførsel, restaurering og oppussing.
SKIFER & GRANITT
Mandag-fredag..... kl. 07.00-16.00
Torsdag..... kl. 07.00-18.00
Kvelds- og lørdagsåpent etter avtale.
10 års gratis oppretting av nye stein
Fevik Steinindustri
Tlf. 370 47 231 Mob. 975 92 000 E-post: post@fevikstein.no
Adr: Moy Moner 95 – mellom Grimstad og Fevik

Agder Sparebank

Arendal begravelsesbyrå
Byglands
Et verdig og rimelig alternativ
Knut R. Bygland - tlf. 37 01 02 51 - www. byglands.no

SLAATTENE
BEGRAVELSESBYRÅ
etab 1927

Døgnvakt tlf: 37 05 91 65
Se www.slaattene.no

Vi går til kirke

22. november *Siste søndag i kirkeåret* kl 11:00. Lys våken-gudstjeneste for små og store. Tore Laukvik, Åsmund Aarvik og Tim Harry Blomberg.

29. november *1. søndag i advent* kl. 18.00. Lysmesse. Tore Laukvik, Åsmund Aarvik og Tim Harry Blomberg.

6. desember *2. søndag i advent* kl. 11.00. Gudstjeneste. Tore Laukvik og Tim Harry Blomberg.

13. desember *3. søndag i advent* kl. 11.00. Gudstjeneste på **Strømsbu bedehus**. Tore Laukvik og Tim Harry Blomberg.

20. desember *4. søndag i advent* kl. 11.00. Lesninger i advent. Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg.

24. desember *Julaften kl. 12.00.* Gudstjeneste på Plankemyra

24. desember *Julaften kl. 14.00.* Gudstjeneste. Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg.

24. desember *Julaften kl. 16.00.* Gudstjeneste. Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg.

25. desember *1. juledag* kl. 12.00. Gudstjeneste. Jorunn Raddum og Tim Harry Blomberg.

31. desember *Nyttårsaften* kl. 17.00. Gudstjeneste. Tore Laukvik og Tim Harry Blomberg.

3. januar *Hellig tre kongers dag* kl. 16.00. Gudstjeneste og juletrefest på Fredly bedehus.

10. januar *2. søndag i åpenbaringstiden* kl. 11.00. Gudstjeneste.

17. januar *3. søndag i åpenbaringstiden* kl. 11.00. Gudstjeneste.

24. januar *Såmannssøndagen* kl. 11.00. Gudstjeneste.

31.januar *Kristi forklarelsesdag* kl. 11.00. Tårnagentgudstjeneste for store og små.

7. februar *Fastelavnssøndag* kl. 11.00. Gudstjeneste.

14. februar *1. søndag i fastetiden* kl. 11.00. Gudstjeneste.

21. februar *2. søndag i fastetiden* kl. 11.00. Gudstjeneste.

28. februar *3. søndag i fastetiden* kl. 11.00. Gudstjeneste

7. mars *4. søndag i fastetiden* kl. 11.00. Prostigudstjeneste

14. mars *Maria budskapsdag* kl. 11.00. Gudstjeneste.

21. mars *Palmesøndag* kl. 11.00. Gudstjeneste.

DÅP

04.10. Tirian Orri Seljåsen
04.10. Leander Heen Henriksen
08.11. Cornelia Krohn Jørgensen

GRAVFERD

30.09. Asle Jens Grønlien
21.10. Kjell Fjellsgård Lundahl
27.10. Anne Grethe Jonassen

Helligtre-kongersdag

Fredly bedehus 3. januar

Tradisjonen tro. Når noe gjøres for 3. gang, så er det en tradisjon. Derfor kan vi nå si at vi, tradisjonen tro, markerer Helligtrekongersdag første søndag i det nye året! Gudstjenesten begynner kl. 16.00 og finner sted på **Fredly bedehus** i Myra. Her følger, og hører vi historien til tre hellige konger og deres vei til stallen i Betlehem.

Etter gudstjenesten er det kirkekaffe i form av juletrefest. Det innebærer både bevertning og juletregang. De to siste årene har det vist seg at de tre hellige kongene ikke bare hadde med seg gaver til Jesusbarnet, men til de som er på juletrefesten også.

Velkommen!

Skjer i kirken

SØN

11:00
Gudstjeneste. Se oversikt inne i bladet, på hjemmesiden eller i avisene.

TIR

14.45 - 16.15 (i oddetallsuker)
Konfirmantundervisning i Kirkekjelleren
Kontaktperson: Åsmund Aarvik/Tore Laukvik

17.30-19.00 (annenhver uke i partallsuker)
Myra LilleYngres på Fredly bedehus
Kontaktperson: Åsmund Aarvik

18.30 - 21.00
Øvelse Trefoldighet kantori i kirken.
Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

ONS

14.30 - 16.00 (i oddetallsuker)
Konfirmantundervisning i Kirkekjelleren
Kontaktperson: Åsmund Aarvik/Tore Laukvik

17.00 - 18.30 (annenhver uke i partallsuker)
Tårnagentklubb (8-12 år) i kirken.
Kontaktperson: Åsmund Aarvik

TOR

16:40 - 17:15
Øvelse Trefoldighet aspirantkor (1.-3- trinn) i kirken. Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

17:00 - 18:00
Øvelse Trefoldighet Barnekantori (4.-7. trinn) i kirken. Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

18:00 - 19:00
Øvelse Trefoldighet Ungdomskantori (fra 8. trinn) i kirken. Kontaktperson: Tim Harry Blomberg

FRE

12:00
Lunsjmesse i samarbeid med Kirkens Bymisjon.

Vipps ditt bidrag til julegaveaksjonen.no

Takk for gaver til menigheten og til menighetsbladet!
Bankkontonr.: 3207.45.95382
(Sparebanken 1 - Sør-Norge)
VIPPS # 103454